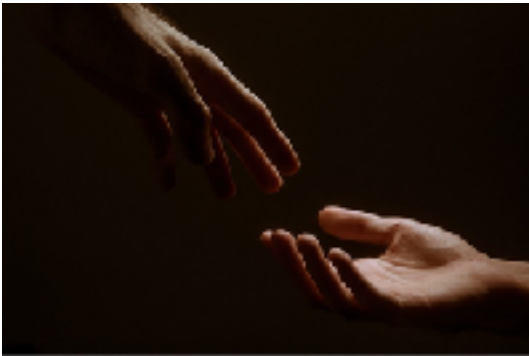

Blijf bij dat levendig bewustzijn

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 63.

De derde techniek: Wanneer je je levendig bewust bent door een bepaald zintuig, blijf dan bij dat bewustzijn.

Je ziet door je ogen. Denk eraan, je ziet DOOR je ogen HEEN. Ogen kunnen niet zien; je ziet er doorheen. De ziener zit erachter verborgen, de ogen zijn slechts de opening, slechts de ramen. Maar we blijven denken dat we zien door de ogen; we blijven denken dat we horen door de oren. Niemand heeft ooit gehoord door de oren. Je hoort DOOR de oren HEEN, niet DOOR de oren. De hoorder zit erachter verborgen. De oren zijn slechts ontvankelijke organen.

Ik raak je aan: ik geef je een liefdevolle aanraking, een handgreep. De hand raakt je niet aan: ik raak je aan, via de hand. De hand is slechts instrumenteel, dus er kunnen twee soorten aanraking zijn -- wanneer ik je echt aanraak en wanneer ik aanraking slechts vermijd. Ik kan je hand aanraken en aanraking vermijden. Misschien ben ik er niet in mijn hand, misschien heb ik me teruggetrokken. Probeer dit, en je krijgt een ander, een afstandelijk gevoel. Leg je hand op iemand en trek jezelf terug. Een dode hand is er, niet jij. En als de ander gevoelig is, zal hij een dode hand voelen. Hij zal zich beledigd voelen. Je bedriegt. Je laat alleen maar zien dat je aanraakt, en je raakt niet aan.

Vrouwen zijn daar heel gevoelig voor; die kun je niet misleiden. Zij hebben een grotere gevoeligheid van aanraking, van lichaamsaanraking, dus zij weten het. De echtgenoot kan mooie dingen zeggen. Hij kan bloemen hebben meegebracht en zeggen 'ik hou van je' maar zijn aanraking laat zien dat hij er niet is. En vrouwen hebben een instinctief gevoel wanneer je bij hen bent en wanneer niet. Het is moeilijk om ze te misleiden, tenzij je een meester bent. Tenzij je een meester bent over jezelf, kun je ze niet misleiden. Maar een meester wil geen echtgenoot worden, dat is de moeilijkheid.

Wat je zegt zal vals zijn, je aanraking zal het laten zien. Kinderen zijn erg gevoelig, je kunt ze niet bedriegen. Je kunt ze een klopje geven, maar ze weten dat dit een dood klopje is. Als je hand geen stromende energie is, geen liefdevolle energie, dan weten ze dat. Dan is het net alsof je iets doods gebruikt. Wanneer je in je hand aanwezig bent in je totaliteit, wanneer je bewogen bent, wanneer je centrum van zijn naar de hand is gekomen, wanneer je ziel er is, dan heeft de aanraking een andere kwaliteit.

Deze sutra zegt dat de zintuigen slechts deuren zijn, ontvangstations, mediums, instrumenten, receptoren. Je zit daarachter verborgen.

'Wanneer je je levendig bewust bent door een bepaald zintuig, blijf dan bij dat bewustzijn.'

Terwijl je muziek hoort, vergeet jezelf niet in het oor, verlies jezelf niet in het oor. Denk aan het bewustzijn dat erachter verborgen is. Wees alert!

Terwijl je iemand ziet... Probeer dit eens. Je kunt het nu proberen, door me aan te kijken. Wat gebeurt er? Je kunt me aankijken door de ogen, en als ik zeg 'door de ogen' betekent het dat je je niet bewust bent dat je achter de ogen verborgen zit. Je kunt me aankijken door de ogen, en als ik zeg 'door de ogen', dan staan de ogen net tussen jou en mij in. Jij staat daar achter de ogen en kijkt door de ogen, net zoals iemand door een raam of een bril kijkt.

Heb je ooit een bankbediende gezien die boven zijn bril uit keek? De bril is naar beneden gegleden op zijn neus, en hij kijkt. Kijk gewoon op die manier naar mij, naar mij toe, alsof je van boven je ogen kijkt, alsof de ogen een beetje op je neus zijn afgegleden en je achter me staat te kijken. Plotseling zul je een verandering in de kwaliteit voelen. Je focus verandert; ogen worden gewoon deuren. Dit wordt een meditatie.

Als je hoort, luister dan gewoon door je oren en blijf je bewust van je innerlijke centrum. Bij het aanraken, gewoon aanraken via de hand en herinner je de innerlijke die daarachter verborgen is. Vanuit elk zintuig kun je een gevoel hebben van het innerlijke centrum, en elk zintuig gaat naar het innerlijke centrum. Het moet verslag uitbrengen. Daarom, wanneer je mij ziet en hoort, wanneer je mij ziet door de ogen en hoort door de oren, weet je diep van binnen dat je dezelfde man ziet die je ook hoort.

Als ik een lichaamsgeur heb zal je neus die ruiken. Dan rapporteren drie verschillende zintuigen aan één centrum. Daarom kun je coördineren. Anders zal het moeilijk zijn: als je ogen zien en je oren horen, zal het moeilijk zijn om te weten of je dezelfde man hoort die je ziet of twee verschillende, omdat deze twee zintuigen verschillend zijn en elkaar nooit ontmoeten.

Jouw ogen hebben nooit geweten van jouw oren en jouw oren hebben niet gehoord van jouw ogen. Ze kennen elkaar niet, ze hebben elkaar nooit ontmoet; ze zijn niet eens aan elkaar voorgesteld.

Hoe past alles dan in elkaar? Oren horen, ogen zien, handen raken aan, de neus ruikt, en plotseling weet je ergens van binnen dat dit dezelfde man is die je hoort en ziet en aanraakt en ruikt. Deze kenner is anders dan de zintuigen. Elk zintuig rapporteert aan deze kenner, en in deze kenner, in het centrum, valt alles, past en wordt één. Dit is wonderbaarlijk.

Ik ben één, buiten jou. Ik ben één! Mijn lichaam en mijn aanwezigheid, mijn lichaamsgeur, mijn spreken, zijn één. Je zintuigen zullen mij scheiden. Je oren zullen melden of ik iets zeg, je neus zal melden of er een geur is, je ogen zullen melden of ik te zien ben en zichtbaar ben. Zij zullen mij in delen verdelen. Maar nogmaals, ergens in jou zal ik één worden. Waar ik één word in jou is je centrum van zijn. Dat is je bewustzijn, en je bent het volledig vergeten. Deze vergeetachtigheid is de onwetendheid, en het bewustzijn zal de deuren openen voor zelfkennis. En je kunt jezelf op geen enkele andere manier kennen.

'Wanneer je je levendig bewust bent door een bepaald zintuig, blijf dan bij dat bewustzijn.'

Blijf bij het bewustzijn; blijf bij het bewustzijn; blijf alert. In het begin is het moeilijk. We blijven in slaap vallen, en het lijkt moeilijk om door de ogen te kijken.

Het is gemakkelijk om 'door' de ogen te kijken. In het begin zul je een zekere spanning voelen -- als je probeert door de ogen te kijken. Niet alleen jij voelt een spanning; de persoon naar wie je kijkt voelt ook een spanning.

Als je iemand met de ogen aankijkt, zal hij het gevoel hebben dat je hem beledigt, alsof je iets onfatsoenlijks doet. Als je door de ogen kijkt, zal de ander zich plotseling bewust worden dat je je niet behoorlijk gedraagt, want je blik wordt doordringend, je blik gaat dieper. Als het uit jouw diepte komt, zal het doordringen tot de diepte van de ander. Daarom heeft de maatschappij een ingebouwde beveiliging: kijk niet te diep in iemand, tenzij je verliefd bent. Als je verliefd bent, kun je diep in de ander kijken; je kunt doordringen tot in de diepte omdat de ander niet bang is. De ander kan naakt zijn, helemaal naakt, de ander kan kwetsbaar zijn, de ander kan openstaan voor jou. Maar gewoonlijk, als je niet verliefd bent, is het je niet toegestaan direct te kijken, indringend te zien.

In India wordt iemand die zo indringend naar iemand kijkt, een *luchcha* genoemd. Een *luchcha* betekent een ziener. Het woord *luchcha* komt van *lochan*; *lochan* betekent ogen, en *luchcha* betekent iemand die ogen voor je geworden is. Probeer het dus niet bij iemand die je niet kent; die zal denken dat je een *luchcha* bent.

Probeer het eerst met voorwerpen -- een bloem, een boom, de sterren in de nacht. Zij zullen zich niet aangetast voelen en geen bezwaar maken.

Integendeel, zij zullen het leuk vinden en zich zeer goed en gewaardeerd voelen. Probeer het eerst met hen, dan met liefhebbende personen -- je vrouw, je kind. Neem je kind soms op schoot en kijk hem door de ogen, en het kind zal het begrijpen. Hij zal het meer begrijpen dan wie dan ook, omdat hij nog ongehinderd is door de maatschappij, nog niet geperverteerd, nog natuurlijk. Hij zal diepe liefde voelen als je door de ogen kijkt; hij zal je aanwezigheid voelen.

Kijk je geliefde of geliefde aan, en dan pas, langzamerhand, als je het gevoel ervoor krijgt en als je er kunstzinniger in wordt, zul je in staat zijn iemand aan te kijken -- want dan zal niemand kunnen weten dat iemand zo diep heeft gekeken. En als je eenmaal deze kunst hebt om altijd alert achter je zintuigen te staan, kunnen de zintuigen je niet bedriegen. Anders bedriegen de zintuigen je.

In een wereld die slechts schijn is, hebben ze je misleid om het als echt aan te voelen. Als je door de zintuigen heen kunt kijken en alert blijft, zal de wereld je bij tijd en wijle als illusoir, als een droom verschijnen, en zul je in staat zijn door te dringen tot de essentie -- tot de essentie ervan. Die substantie is de *brahman*.